

Piyano Konçertosu No.2, Si bemol Majör Op.19

* Allegro con brio * Adagio * Rondo. Molto allegro

CONCERTO No.2

Allegro con brio **I** L.van Beethoven, Op.19
1770-1827

Tutti

Beethoven'in 1790'dan, ilkinden önce Bonn'da başladığı, 1793'te yeniden yazdığı, 1794-1795 yıllarında yeniden elden geçirdiği ve 1795 Mart'ında tamamladığı 2. Piyano Konçertosu, 1801 yılının Aralık ayında yayınlandığı için 2. Konçerto olarak anılmıştır. Konçertonun ithaf edildiği, Viyana Saray Nazırlığı'nda ticaret müşaviri olarak çalışan ve 1805'te Viyana'da ölen Carl Nicklas Edler von Nickelsber ile Beethoven'in nasıl tanıştığı bilinmemektedir.

Konçertonun ilk çalındığı tarih de kesin değildir. 29 Mart 1795'te Antonio Salieri yönetiminde Beethoven tarafından yorumlandığı sanılan eser, 1798'de son şeklini almış, ancak 1801 Nisan'ında solo partisinin bitirilmesiyle yayıncılara önerilmiştir. Beethoven 15 Aralık 1800 tarihli mektubunda Leipzig'li yayıncı F.A. Hoffmeister'e, bu konçertoyu en iyi eserleri arasında saymadığını; 22 Nisan 1801'de de Breitkopf ve Haertel'e mektubunda, Moll'de basılan sonraki konçertosunu da (Op.15) pek beğenmediğini yazar. Ancak insanların bu eserleri dinledikten sonra hüküm verebileceklerini de ekler ve "Müzik politikasının gereği, en iyi konçertoları insan bir süre yanında tutmalıdır" sözleriyle bitirir.

Beethoven'in 1795 yılında piyano ve orkestra için yazdığı Si bemol Majör Rondo'yu (Wo06) önce bu Op.19 Konçerto'nun finali olarak

düşündüğü, çalınacağı zaman ise finali değiştirdiği, ilk yorumdaki Adagio'yu da yeniden yazdığı belirlenmiştir. 1798 Prag yorumundan on yıl kadar sonra, 1809'da bugün kullanılan birinci bölüm kadansını öğrencisi Arşidük Rudolph için, altı oktava ulaşan yeni piyanoları düşünerek yazmıştır.

1. bölüm, çabuk ve parlak (Allegro con brio) tempoda, 4/4'lük ölçüde, Si bemol Majör tonda, 90 mezür süren uzun bir orkestra girişiyse başlar. Mozart etkilerinin hissedildiği bölümde piyano yeni bir temaya girdikten bir süre sonra ana temayı duyurur, çeşitli modülasyonlarla işler. Bu da bölüme şakacı ve şiirsel bir hava verir. Yan temayı ise piyano süsleyerek geliştirir. Kadans soğukkanlı bir fugato ile başlar, ustalıklı sergilenir, ana temayı geliştirir.

2. bölüm ise 3/4'lük ölçüde, Mi bemol Majör tonda, ağır (Adagio) tempodadır. Re Majör tondaki ilk Adagio'nun yerine yazılan bu bölüm gerçek bir Beethoven olarak tanımlanır. İçtenlikle, sakin, şiirsel havada önce orkestra tuttisi ile başlar. Piyanonun bu girişi etkiyi daha güçlendirir. Aradaki orkestra akorları vurgulamaları bu şiirselliğe karşıtlık gibi gelirse de Beethoven, Mozart etkisinden kurtulmuş, benliğine kavuşmuştur. Özellikle genişletilmiş coda'daki derin anlam da ilgi çeker.

3. bölüm, 6/8'lik ölçüde, çok neşeli (Molto allegro) tempoda bir Rondo'dur. Hemen giren piyanonun sunduğu tema, bazı uzmanlarca guguk kuşunun ötüşüne de benzetilir. Temaların çok yerinde vurgulamalarla sergilendiği, yaşam sevinciyle işlendiği, piyaniste kendini pırıltılı pasajlarla da gösterme olanağı sağlanan final rondosu, Beethoven'in varyasyon ustalığını da göstererek, piyanonun çok hafif, orkestranın çok güçlü karşıtlığıyla özgün şekilde sona erer.

(Süre 27')

Zimerman Beethoven piano concerto no 2 (complete)

<http://www.youtube.com/watch?v=3bSPWShoizQ>

Beethoven Concerto No.2 Allegro con brio

<http://www.youtube.com/watch?v=vkFP9CjGKWc>

Beethoven Concerto No.2 Adagio

<http://www.youtube.com/watch?v=HZOFDisep2k>

Beethoven Concerto No.2 Rondo: Molto Allegro

<http://www.youtube.com/watch?v=NxyvXtDK4>

Kazım ÇAPACI